

3. Outside spelen

Om de solo extra spannend te maken kun je ook ‘outside’ spelen. Je speelt ‘buiten de toonsoort’, met laddervreemde noten. Dat doe je niet willekeurig, daar zijn verschillende manieren voor. Hoe meer je de andere toonsoort ‘hoort’ in jouw hoofd, hoe beter het klinkt. Overtuigingskracht is belangrijk. Een ‘verkeerde’ noot klinkt verkeerd als je dat zelf ook zo voelt. Hij klinkt goed als je het met verve brengt.

Omdat het extra spanning oproept, is het spel spanning – oplossing heel belangrijk. Je vertrekt vanuit de uitgangspositie (tonsoort) naar een spanning (laddervreemde noten) en lost weer op.

De meest voorkomende kleuren zijn al genoemd in deel 6. Je kunt op een V^e trap een b9 spelen. Of een hele toons toonladder. Ook de octotonische reeks en de diminished whole tone scale verhogen de spanning en vragen om een specifieke oplossing. De bluesladder of bebopladder geven ook een extra spanning, kleur.

Daarnaast zijn er een aantal andere mogelijkheden.

3.1. Sequensmatig.

Je speelt een loopje of motiefje (sequens) en verhoogt of verlaagt dat. Dat kan chromatisch, met hele afstanden, in grote of kleine tertsen of in kwarten. Het eerste motiefje van The Magilla van Duke Pearson leent zich goed om outside te soleren.

The image shows a musical score for the first example of 'The Magilla' by Duke Pearson. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The melody in the treble staff starts with a quarter rest, followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff starts with a quarter rest, followed by quarter notes G3, F3, E3, and D3. A G7 chord symbol is placed between the two staves, centered under the first measure of the second measure. The second measure of the treble staff contains a half note G4, and the second measure of the bass staff contains a half note G3. The third and fourth measures of both staves contain whole notes G4 and G3 respectively, with a slur over each. The fifth measure of both staves contains a whole rest.

Je kunt het motiefje telkens een halve toon hoger spelen.

The image shows a musical score for the second example of 'The Magilla' by Duke Pearson. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The melody in the treble staff starts with a quarter rest, followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff starts with a quarter rest, followed by quarter notes G3, F3, E3, and D3. A G7 chord symbol is placed between the two staves, centered under the first measure of the second measure. The second measure of the treble staff contains a half note G4, and the second measure of the bass staff contains a half note G3. The third and fourth measures of both staves contain whole notes G4 and G3 respectively, with a slur over each. The fifth measure of both staves contains a whole rest.

Of een hele toon lager.

In dit voorbeeld een kleine terts hoger. Het is belangrijk het motiefje ook ritmisch te variëren, zodat het niet te voorspelbaar wordt. Je kunt de sequens naar believen ritmisch uit elkaar trekken en weer in elkaar schuiven.

Zo ontstaan eindeloze mogelijkheden om met een (thematisch) motiefje te variëren en daarmee outside te spelen. Uiteraard ook rekening houdend met de oplossing om weer terug te keren in de toonsoort, zoals hierboven eindigen met de e in het C7 akkoord.

 CD Track 8: Analyseer en speel The Magilla